

samlende Beløb til Tilshyret med disse Kurser, haade de etaarige og Feriekursuserne. Om dette Beløbs Størrelse har Finansudvalget sikkert haft Vejlighed til at gøre sig nærmere Rede, i hvert Fald staa alle Oplysninger i den Henseende til fuld Raadighed. Det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgtreds (Berntsen) vil sikkert ikke forlange, at jeg i dette Øjeblik skal kunne give ham detailleret Bæsteb i saa Henseende. — Den Forstaaelse, den ærede Ordfører gengav af mine Ytringer angaaende Teaterkoncerterne, kan jeg ganske bekræfte, men jeg vil dog benytte Vejligheden til at føje til, hvad jeg sagde i Gaar, at min Ytring var kun saaledes at forstaa, at det i alt Fald for i Aar ikke vil være muligt at komme ind paa at afholde Koncerter; dertil ere vi komne for langt hen paa Sæsonen. Forsøg i saa Henseende vil jeg sørge for blive gjorte til næste Sæson. — Endelig vil jeg lige over for det ærede Medlem for Svendborg Amts 3dje Valgtreds (P. Sjørgensen) gøre opmærksom paa, at naar han gik ud fra, at de ny Reguleringssummer for Lærerembederne vilde kunne faa Indflydelse paa de Lønningstillæg, der allerede for det kommende Finansaar vilde blive tildelede Lærerne, da er det en Fejltagelse. Tilendbringelsen af denne Regulering vil ikke kunne ske saa tidlig, at der vil kunne tages Hensyn hertil, og dette Moment faar altsaa ingen Betydning med Hensyn til en eventuel Forhøjelse af dette Lønningstillæg.

P. Sjørgensen: Naar den højtærede Minister mente, at jeg ikke vilde fastholde det Endringsforslag, som jeg havde stillet om en Bevilling til et Kapel paa Skov, saa er det meget rigtigt, og det udtalte jeg ogsaa, da jeg havde Ordet for at begrunde Endringen. Jeg takker den højtærede Minister, fordi han erklærede, at han fremdeles vilde have sin Opmærksomhed henvendt paa den Sag og fremdeles vilde omfatte Sagen med Velvilje. Jeg haaber, da det har vist sig, at Beboerne derovre ere villige til at bringe saa store Ofre, som de efter deres imaa Forhold ere i Stand til for at faa Kapellet bygget, at den højtærede Minister til næste Aar maa vilde stille Forslag paa Finansloven for at faa det store Savn, som det er for dem ikke at have et Kapel derovre, afhjulpet. I det Haab tager jeg det af mig uden for Betænkningen under Nr. 4 stillede Endringsforslag tilbage.

Formanden (Sofus Høgsbrø): Endringsforslaget uden for Betænkningen under Nr. 4 til § 21 er taget tilbage. Er

der nogen, der optager det? (Ophold). Da det ikke er Tilfældet, er det bortfaldet.

Berntsen: Det glæder mig at høre, at det ærede Medlem fra Bogen (M. Nielsen) ikke har haft til Hensigt at udtale nogen Dom over de mindre Højskoler i al Almindelighed. Nej, sagde han, han har særlig rettet sin Opmærksomhed paa de daarligere Skoler. Men dette Begreb er jo meget relativt, hvilke Skoler ere daarligere, og hvilke ere gode? Det er det ikke vor Sag her at dømme om, det har Højskoleloven overladt til Befolkningen at afgøre ved at skønne over, hvorvidt den vil betro en Højskole Elever eller ej. Det er jo netop med Vilje, at Højskoleloven har fastsat visse Regler, hvorefter en Højskole kan tildeles Statsunderstøttelse for at undgaa, at man som i tidligere Tider, hver Gang en Skole kom frem, skulde have denne under Debat i Rigsdagen for at undgaa, at Højskolen i al Almindelighed blev gjort til Genstand for Diskussion her, og for at de enkelte, hvorom der kunde være Tale, ikke skulde være Genstand for Kritik, fastsatte man i Lovens visse bestemte Regler, efter hvilke en Højskole, naar den opfyldte disse Betingelser, kunde faa Understøttelse. Jeg har i mit første Foredrag motiveret, hvorfor man satte Elevantallet som et Vilkaar for at faa Understøttelse saa lavt, som man gjorde, nemlig fordi man vilde beskytte de mindre Skoler og ikke vilde have, at de skulde helt tilintetgøres, fordi de ikke kunde faa et stort Elevantal. Men naar det ærede Medlem fra Ribe (Buff) med synlig Glæde pointerede, at Antallet 10 var for lavt, maa jeg dog bemærke, at Begrebet Marsselev er at forstaa saaledes, at naar man kræver 10 Marsselever, betyder det, at Skoler, der kun undervise i 8 Maanedes, skulde have 15 Elever i de 8 Maanedes, og saa vidt mig bekendt, er det kun meget faa Højskoler, der have Undervisningstid ud over 8 Maanedes. Det vil altsaa med andre Ord sige, at Tallet 10 betyder i Virkeligheden, i Realiteten 15 Elever paa en Skole, der vil have Understøttelse. Men, siger det ærede Medlem fra Bogen, naar man saa endelig har faaet en Skole anerkendt, saa kan man ikke slippe den igen. Deri tror jeg dog, at det ærede Medlem tager fejl. Loven har taget en hensynsfuld Bestemmelse, idet den siger, at naar en anerkendt Skole i 3 paa hinanden følgende Aar ikke har haft i Gennemsnit 5 Marsselever, kan der tildeles den Understøttelse efter de under Nr. 2 og 3 nævnte Regler, hvorimod det faste Bidrag af 300 Kr. aarlig bortfalder. Hvad er det da, der kan ske, naar